

det naturligtvis blive taget under fornyet Overveelse i Udvalget, hvorvidt det maatte see sig foranlediget til at foreslaae en anden Ordning af Sundhedscommissionerne i de enkelte Districter paa Landet. Imidlertid skal jeg dog bemærke, at vor Tankegang netop ved den foreslaaede Ordning syntes os nærmest at slutte sig til Udstiftets Tankegang. Vi troede ogsaa, at det netop fra Regeringens Standpunkt maatte ansees for ønskeligt, at Politimesteren havde Forsædet og altsaa fuld Ret til at tage sig af Sagerne, eller med andre Ord, at tage Initiativet i disse Commissioner med Hensyn til de Ting, der skulle iværksættes, og at Banskellighederne vilde være mindre for en paa Stedet bosat Læge til at tage virksom Deel i Commissionen end en Districtslæge, som man maatte hente langt borte fra. At Om sorgen for de sanitaire Forhold altid har været anerkjendt som en Deel af Politiets Myndighed, det kan ikke nægtes, og skjøndt vel Politimesteren skal have Forsædet, saa er det dog det lægeyndige Element, der bliver den egentlige Drivkedel, og at dette lettere vil kunne gjøre sig gjældende igennem en paa Stedet bosat Læge end en Districtslæge, der undertiden kan boe langt bortskjernet, er ganske vist. Jeg skal endnu kun tillade mig en lille Bemærkning med Hensyn til den ærede Ministers Uttring om, at det kunde være betænkeligt at tage en praktiserende Læges Kræfter i Beslag. Udstiftet har nemlig selv medtaget Districtslægerne i Kjøbenhavn som Medlemmer af Commissionen; men disse Districtslæger i Kjøbenhavn ere jo Fattiglæger, og hele den Virksomhed, som man her vil medtage dem til, er ikke i Medfør af deres Post som Fattiglæger. At medtage de praktiserende Læger i denne Sag har Udvalget, da der kun er Tale om en foreløbig Lov for 5 Aar, saameget mindre fundet Betænkelighed ved, som Sagen virkelig staaer saaledes, at det er fra Lægestanden i Almindelighed — naturligtvis er det blevet udtalt igennem dens meest begavede Ordførere — fra det lægevidenskabelige Standpunkt, at de omhandlede Fordringer fremsættes; og at det er med en vis Betænkelighed og Modstræben, at selve Befolkningen igennem de forskellige Organer — jeg tør

tage Rigsdagen med — gaar ind derpaa, i Anerkjendelse af, at det er for selve Befolkningen en overordenlig vigtig Sag, hvorom der her handles. Sagen staaer som en Paastand, som en Fordring fra Lægestanden til det borgerlige Samfund, som gjør ikke saa Krav paa Dpoffrelse af Tid og Penge fra dets Side. Det er en i høj Grad ubesøiet og uværdig Tale, naar man fremsætter det som en Chimære, som enkelte ubeskæftigede Læger skulde finde paa for at staffe sig Noget at bestille. — Jeg veed ikke mange Exempler paa en saa uegennyttig og selvopoffrende Tjeneste som det, Lægestanden har udviist — men paa den anden Side troer jeg rigtignok, at naar den lovgivende Magt anseer sig for besøiet til at tage de communale Kræfter i Beslag i denne Retning, vilde det see besynderligt ud, dersom man skulde vige tilbage for ogsaa at medtage de Kræfter, som her maae ansees for de nærmest vedkommende og for dem, som meest interessere sig for selve Sagen, naturligtvis med Hensyn til de forskellige Individuer i forskjellig Grad. Naar man har talt om at give Lægerne et særligt Bederlag, da maa jeg bemærke, at det er et offentligt Ombud, der paalægges Alle i Kommunen, og jeg troer, at Ingen villigere vil gaae ind paa at lyde Lovens Bud i saa Henseende end Lægerne, og mindre derved tænke paa Bederlag end netop de, som derisgjennem erholde Indsyndelse paa Forhold, hvori de ere meest sagkyndige og hvori de have vist mest Interesse.

Beutner: Jeg troer, at det i høj Grad fortjener Paaskjønnelse, at Udvalget iskedetfor det store og besværlige Apparat, som Lovudkastet har opstillet, har skabt et simpelt og henstigtsmæssigt Maskineri, som vil kunne arbejde uden stor Bekostning og uden stor Misforøielse for Befolkningen, især da der kun er Tale om, at Foranstaltningerne skulle være en bestemt Tid. Det er Udvalgets Indstillinger og de derpaa grundede Vædringsforslag, som have forsonet mig med Loven, og saafremt de foreslaaede Vædringer blive vedtagne, troer jeg ogsaa, at man bør gaae ind paa Sagen. Til § 2 har Udvalget foreslaaet en Forandring, som jeg anseer for i høj Grad henstigts-